

שי עולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן ויוזפלד שליט"א

רח' הרב סלט 7, ירושלים, טל' 050-4161022

ירושלים עיה"ק תורת בב"א. יום ו' עש"ק לסדר שמיני לכבוד ... אחרשה"ט!
בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע.
"ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל" (ויקרא ט, א).

ואילו בני משה רבינו לא קרא. ואין לומר שלא קרא להם משום שנושא האסיפה לא היה נוגע להם למעשה, חדא - שא"כ לא היה צריך לקרא משום כך כל זקני ישראל, והיי' מספיק באחד מהם למסור הדברים (דהיינו הבאת כמה בהמות לקרבנות), וגם למה הי' צריך לקרוא לבני אהרן, הי' מספיק שימסור הדברים לאהרן והוא כבר יעביר הדברים לזרעו הכהנים, ועוד שבעיקרון היה יכול להזמין את בניו לכל האסיפות להחשיבם וכו', וכמו שנהוג היום, שהגדולים והמפורסמים שבדור באים בכמה וכמה הזדמנויות לאסיפות ועוד,

עם שמשים קרובים וכו'. ועוד שלא מצינו בשום מקום שמשוה רבינו הזמין את בניו לשום דבר, משא"כ מצינו שבאופן קבוע כן היה מזמין בני אהרן, וכמ"ש חז"ל (עירובין נד:): תנו רבנן, כיצד סדר המשנה? משה למד מפי הגבורה. נכנס אהרן ושנה לו משה פירקו. נסתלק אהרן וישב לשמאל משה, נכנסו בניו (של אהרן, ולא של משה) ושנה להם משה פירקו. נסתלקו בניו, אלעזר ישב לימין משה ואיתמר לשמאל אהרן. רבי יהודה אומר לעולם אהרן לימין משה. נכנסו זקנים ושנה להן משה פירקו, נסתלקו זקנים, נכנסו כל העם (ובכללן בני משה) ושנה להן משה פירקו, נמצאו ביד אהרן ארבע, ביד בניו (של אהרן) שלשה, וביד הזקנים שנים, וביד כל העם אחד וכו', נמצא ביד הכל ארבע, ע"כ. ודברים אלו הביאם הרמב"ם בהקדמה ליד החזקה, ובהקדמה לפירוש המשניות לפני סדר זרעים. ואמרו (תחומא ב' חוקא) סדר הליכתם: משה באמצע, אהרן מימינו, ואלעזר משמאלו. והדברים מבהילים, שהרי בודאי רצה משה רבינו בכל לבו שבניו יהיו מושלמים בתורה ועבודת ה', וקירבם בכל דרך שהיא רצון ה', ואעפ"כ כשהדבר נוגע לכלל ישראל, ובניו לא היו שייכים לשם - התעלה מכל החשובות ולא הביאם כלל וכלל, ובמקומם כן הביא את בני אהרן. כי כל מעשיהם של צדיקי אמת, הם עשיית רצון ה' בלבד, בלי שום נגיעות ופנייות וסיבובים. וזה בחי' מה שכתוב (דברים לא, יד) ויאומר ה' אל משה הן קרבו ימין למות, קרא את יהושע והתיצבו באוהל מועד וַאֲצַנְרֹנּוּ, ואמרו חז"ל (ספרי וילך, פיסקא שה) רבי נתן אומר משה היה מתעצב בלבו שלא עמד אחד מבניו, אמר לו המקום והלא בני אחיך אהרן - כאילו הן בניך, עיי"ש. ואמרו (אבות דרבי נתן פ"ג א) התקן עצמך ללמוד תורה, שאינה ירושה לך, כיצד? בשעה שראה משה רבינו את בניו שאין בהם [זו הי' נוסחת מר"ז

הגרא צ"ל. ונוסחת הספרים, מוסיפים כאן מילת "תורה" שיעמדו בנשיאות אחריו, נתעטף ועמד בתפילה, אמר לפניו: רבונו של עולם הודיעני מי יכנס ויצא בראש העם הזה. וכו', עיי"ש. וכן מצינו אצל הבעש"ט הקדוש, וכן מצאנו עוד אצל גדולי הדורות, וידוע שהמשגיח הגדול רבי מאיר חדש צ"ל היה לו איזה ענין עם אדם מסויים, ואעפ"כ כשבנו של הנ"ל נודמן ללמוד בישיבתו, קירבו לבן של אותו אדם, ועשה למענו יותר ויותר, משום עבודת המידות, וכך נאה וכך יאה, אשרי לו בזה. וכן צריכים אנחנו לעבוד את בוראינו לשם שמים, ולעשות מעשינו למען שמו באהבה ובכלל הנ"ל גם כן מה שכתב רבינו ז"ל, וז"ל (ספר המידות, ערך תפילה, אות א) צריך אדם להיות נכסף ומשתוקק לטוב הכללי, אף על פי שימשך לו לבד הפסד (ובלשון הכותב על הירושלמי (ברכות פ"ב ס"ז) איתא "הפסד וצער"), ואכן זו צריכה להיות השקפת כל איש תם וישר, וכלשון הכותב הנ"ל.

על-ידי התורה

וּבְכָל אֶדָם וְאֶדָם בְּעֲצָמוֹ יֵשׁ בְּחִינַת אֲנָפִין נְהִירֵיו, שְׁהֵם בְּחִינַת קְדוּשַׁת יִשְׂרָאֵל עִם קְדוּשַׁת הַרְחֻקִים בְּשִׁרְשָׁם מִכָּל הַמְדוּת וְהַתְּאֻוֹת. וְיֵשׁ בּוֹ אֲחִיזוֹת הַשְּׂבָעִים עֲבוּ"ם, שְׁהֵם בְּחִינַת אֲנָפִין חֲשׂוּבִין, שְׁהֵם בְּחִינַת הַתְּאֻוֹת וּמְדוּת רְעוּת, שְׂבָלָם הֵם מִבְּחִינַת הַשְּׂבָעִים עֲבוּ"ם, שְׁהֵם אֲנָפִין חֲשׂוּבִין. כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים ק"ו): "וַיִּתְעַרְבוּ בְּנוֹתַי וַיִּלְמְדוּ מַעֲשֵׂיהֶם", שְׁהֵינּוּ שְׂמַעְרַב בְּמְדוּת רְעוּת שָׂבוּ, שְׂנַמְשְׂכִין מִן הַגּוֹיִם כְּנֹ"ל. וּבְשִׂאֲדָם עוֹבֵר עֲבָרָה, חֵם וְשָׁלוֹם, אִזְ עֲבָרָה וְהַעוֹן נִחְקַק עַל עֲצָמוֹתָיו, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (יחזקאל ל"ב): "וַתְּהִי עוֹנוֹתָם עַל עֲצָמוֹתָם". וְאִי אֶפְשָׁר לוֹ לְצַאת מִזֶּה, כִּי אִם עַל-יְדֵי הַתּוֹרָה, שֶׁהִיא בְּחִינַת אֲנָפִין נְהִירֵיו, שֶׁהִיא הַהֶפְךָ מִכָּל הַתְּאֻוֹת וְהַמְדוּת, שְׁהֵם בְּחִינַת אֲנָפִין חֲשׂוּבִין שְׂמֻשָּׁם נִמְשְׂכִין כָּל הַעֲבָרוֹת, חֵם וְשָׁלוֹם.

(ליקו"מ קא)

בברכת התורה וכמו"ס שמעון יוסף הכהן ויוזפלד

תיקון הכללי

טובתי בל עליך... לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי במ (תהילים טז, ב"ג).

כי אין רצונו יתברך שיגידו כמו החילונים והמסורתיים שאני מאמין בה' ולא ברבנים, אלא ידעתי שעיקר רצונו שנקבל דעתך ורצונך דווקא מהצדיקים בבחי' (שמות יד, לא) ויאמינו בה' ובמשה עבדו. והיינו טובתי לא לתלות בך ולהתקשר באמונתך בלבד אלא להתקשר בעיקר לקדושים אשר בארץ, כי זהו באמת להתקשר אליך, כרצונך. (מתוך הספר "שי למורא")

מדרש

רבי יונה ב"ש רבי אבא בר רבמינה פתר קריא בגוג לעתיד לבוא, חקמות בנתה ביתה, זה בית המקדש, ה"דא הוא דכתיב (משלי כד, א): בַּחֲכָמָה יִבְנֶה בַּיִת. הַחֲכָמָה עֲמוּדָיָה שְׂבָעָה, אֵלוּ שְׂבַע שָׁנִים שָׁל גּוּג, דְּאָמַר רַבִּי יוֹנָה ב"ש רַבִּי אֲבָא בַר פִּהְנָא כָּל אוֹתָן שְׂבַע שָׁנִים מְסִיקִין יְדוּתֵיהֶן שֶׁל חֲרָבוֹת וְיְדוּתֵיהֶן שֶׁל רְמָחִים וְיְדוּתֵיהֶן שֶׁל סַפִּינִין, הַ"דא הוא דכתיב (יחזקאל לט, ט): וַיָּצְאוּ יְשֵׁבֵי עָרֵי יִשְׂרָאֵל וּבְעָרֵי וְהִשְׁקִיפוּ בְּגִשְׁק וּמִגַּן וַיִּצְנְהוּ בְּקִשְׁת וּבַחֲצִים וּבַמִּקְלָד יָד וּבַרְמֻח וּבְעָרֵי בְהֵם אִשׁ שְׂבַע שָׁנִים, וְאוֹתָן שְׂבַע שָׁנִים הֵן הֵן פְּרֻטְגַּמְיָא שֶׁל צִדִיקִים לְעֵתִיד לְבוֹא, וְסִימְנָה דְּעֵבֵיד פְּרֻטְגַּמְיָא אֲכִיל מִשְׁתוֹתָא. טְבַחְהָ טְבַחְהָ, (יחזקאל לט, יח): בְּשָׂר גְבוּרִים תֹּאכְלוּ. מִסְכָּה יִינְהוּ (יחזקאל לט, יח): וְדָם בְּשִׂיאֵי הָאָרֶץ תִּשְׁתּוּ. אִף עֲרֻכָה שְׁלִחְנָה (יחזקאל לט, כ): וּשְׂבַעְתֶּם עַל שְׁלִחְנֵי סוּס וְרֻכָב. שְׁלִחְנָה נְעֻרְתֵיהָ תִקְרָא, זֶה יְחֻזְקָל, שְׂנַאָמַר (יחזקאל לט, יח): כֹּה אָמַר ה' אֱלֹהִים אָמַר לְצַפֵּר כָּל כְּנָף וְלִכְל כִּית הַשָּׂדֶה.

(ויקרא רבה יא, ב)

לבושי כבוד לנשמתו

כל המניעות מהדברים שבקשה שיש לכל אדם מישראל הוא רק על-ידי הבגדים הצואים שהלביש על-ידי עונותיו, שהם מונעים אותו מהקדשה מאד מאד. ואלו הבגדים הצואים, אף-על-פי שגששו על-ידי עונותיו, אף-על-פי-כן נמשכין גם-כן מצד ההולדה מקמת שלא נתקדשו אביו ואמו בשעת תשמיש, שעל-ידי-זה נמשך עליו אחיות הבגדים הצואים, כי זה ידוע שאביו ואמו נותנין להבן לבוש לנשמתו שעל-ידי-זה עושה כל עבודתו בזה העולם, וכשאין מתקדשין אביו ואמו בשעת וזוג כראוי, אז נאחז בהלבוש בחינת בגדים צואים שהם מונעים אותו מהקדשה, בבחינת "הן בעון חוללתי, ובחטא יחמטני אמי", וצריך כל אדם לקבל יגיעות גדולות עד שיפשיט מעצמו הבגדים הצואים והלביש את עצמו בבגדים נקיים, בבגדי כבוד. וזה בחינת כבוד אב ואם, כי על-ידי שנותן להם כבוד, על-ידי-זה נמשכין עליו לבושי כבוד לנשמתו שעל-ידי-זה זוכה לקיים כל התורה בזה, כי כל תקוני מעשיו תלויים כפי המלבושים לנשמתו שזוכה לקבל בכל עת מאביו ואמו, כי לבושי נשמתו מקבלים תמיד היות מאביו ואמו כי שם שרשם. וגם על-ידי שנותן כבוד לאביו ולאמו, על-ידי-זה מחזיר את הכבוד לשרשו שהוא היראה, כמבאר בפנים, וזה בחינת "כבוד את אביו וכו'", ונאמר: "איש אמו ואביו תיראו" הינו כפול. ועל-כן אם אמר לו אביו לעבר על דברי-תורה, אין שומעין לו, כי עקר מצות כבוד אב הוא רק בשביל שזוכה על-ידי-זה להמשיך לבושי כבוד לנשמתו, שעל-ידי-זה זוכה לקיים את התורה ולגדל כבודו ויתברך. וזה בחינת "קלכם חזקין בכבודי", כי מצות כבוד אב הוא רק בשביל כבודו ויתברך, אבל לא לעבר על-ידי-זה על דברי-תורה, חס ושלום. ועל-כן תלמוד תורה גדול מכל אב ואם כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, כי עקר קדשת הנשמה נמשך מהתורה ששם שרש נשמות ישראל ומשם עקר התעוררות התשובה, שעל-ידי-זה נתגדל כבודו ויתברך. וזה בחינת: אין כבוד אלא תורה, ועל-כן כבוד רבו גדול מכל אביו כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, כי עקר שרש תקון כל הנפשות משרשן נמשך על-ידי רבו שלמדו תורה, ששם שרש נשמות ישראל ושם שרש הכבוד דקדשה, על-כן מקיב לכבודו.

(אוצר היראה בניס את י')

הארות על מאמר "בחוצרות" (בסימן ה)

ז"ל: כי צריך כל אדם לומר כל העולם לא נברא אלא בשבילי (סנהדרין לו), [נמצא כשהעולם נברא בשבילי צריך אני לראות ולעיין בכל עת בתיקון העולם ולמלאות חסרון העולם ולהתפלל בעבורם], ע"כ.

וכן קיום כלל ישראל בכל הדורות הוה בזכות הוגי התורה כמ"ש חז"ל (תנא"ר ל) מה אודל זה א"א להתקיים בלא יתירות ובלא מיתרים, כך ישראל א"א להתקיים בלא תלמידי חכמים. וידיעה זו אע"ג דאיהו לא חזי מזלי חזי ומושרשת בלב כל ישראל כמ"ש חז"ל (שמו"ר יז, ב) אמרו ישראל אנו יודעים כוחה של תורה לפיכך אין אנו זזין מהקב"ה ותורתו. נמצא מבואר שכל הברכות והישועות וההצלחות בגשמיות ורוחניות באים ע"י עסק התורה, ונמצא מבואר שהת"ח העוסקים בה בתדירות הם הם גדולי הבעלי חסד המשפיעים ודואגים לתיקון העולם, כי באמת בשבילם ובזכותם נברא העולם וע"כ עליהם מוטל חובת הדאגה לתיקון העולם וכמב"פ, והם הם גורמים הטובה הבאה לעולם והם הם הדואגים לכלי שיחזיק את הטובה והברכה.

(מתוך הספר "יש מאין")

ועל פני כל העם אכבד

על-ידי השתטחות על קברי הצדיקים זוכין להפלת כבוד ה' בקדשה גדולה, בבחינת "כבוד ה' יאסף" שנגאמר על אסיפת הצדיקים, ועל-כן שורה שם כבוד ה', ועל-ידי-זה זוכין להנצל מפגם הכבוד דקדשה, שהוא בחינת פגם קדשת ארץ-ישראל, ששם עקר השקאת שכירתו וכבודו ויתברך. ועל-כן ה' קבל נפש ונשמתו על קברי אבות פדי להנצל מעצת מרגלים שלא לפגם בקדשת ארץ-ישראל. וכשזוכין להפלת כבוד ארץ-ישראל שהוא בחינת כבוד ה', אזי זוכין על-ידי-זה לקבל נפש קדשה וחיית קדש על-ידי הכבוד שהוא בחינת "אם כל חי", כי הוא שרש כל הנפשות פלם. וזה בחינת "ויהושע וכלב חיו מן האנשים וכו'", עין פנים.

(הל' חובל בחבירו, הל' ג, אותיות יא יב)

לנהג כבוד באכלין

בכל דבר שבעולם ובכל המאכלים יש נפשות המגלגלים, ועקר תקון ועלית הנפשות הוא על-ידי אירא דארץ-ישראל שהוא בחינת הכל שאין בו חטא, ועל-ידי הברכה שמברכין על כל דבר, על-ידי-זה ממשיכין בחינת אירא דארץ-ישראל, כי ארץ-ישראל הוא מקור כל הברכות ושם עולין כל התפלות וברכות והודאות, על-כן עקר ברפת-המזון הוא על ארץ-ישראל, כי על-ידי-זה ממשיכין קדשת ארץ-ישראל כפ"ל כמה פעמים (עין פנים); וכן על-ידי כל ברפת הנהנין, על-ידי-זה נכלל הדבר בבחינת אירא דארץ-ישראל, על-ידי-זה עולה הנפש המלכש בו ונכנע הקמריות שבו ונדחה הדין והחשך ונמשך חסד בעולם. ומחמת ששרש הנפש שהוא בחינת תורה, הוא בחינת כבוד דקדשה, הינו כבוד השם ויתברך, על-כן צריכין לנהג כבוד באכלין כמאמר רבותינו ז"ל, כדי שיתעלה הנפש שבהם להכבוד שהוא שרש הכל (עין פנים). ועל-כן גם בברפת הנהנין תקנו רבותינו ז"ל על כל דבר החשוב יותר ברכה פרטית בפני עצמו, מחמת שמלכש בו בחינת נפש גבה ביותר. וזה בחינת דין קדימה בברכות, כי כל דבר שמלכש בו נפש גבה ביותר, צריכין לתן לו כבוד גם בזה להקדים ברכתו, ועקר החשיבות הם לשבעת המינים שנשתבחה בהן ארץ-ישראל, כי מאחר שעקר עלית הנפשות הוא על-ידי אירא דארץ-ישראל, על-כן המינין שנשתבחה בהן ארץ-ישראל ישראלי יש בהם נפשות גבוהות ביותר וצריכים להקדים ברכתו, כי זה עקר הברכה, להמשיך אירא דארץ-ישראל כפ"ל. ועל-כן אמרו רבותינו ז"ל על כל השבעה מינין אלו: לשעורין נאמרו, הינו שמשערין בהם שעורי-תורה, כי יש בהם נפשות גבוהות שהם בחינת תורה, ועל-כן משערין בהם שעורי-תורה.

(שם הל' ג, אותיות א ב ג)

מכתבים על פרישת השבוע

מאת הר"ח שמעון יוסף הכהן ויונפלד שליט"א

הדו"ח!

לרכישת הספר - 054-84 96548

לעילוי נשמת
תמו נת אסתר ע"ה
נלב' ע" מ"ז שבט
תנצבה.
נתן וצרינה בלאוואר ע"ה
ר' רפאל בן ר' משה ז"ל

להצלחת
ר' אברהם בן אסתר ומשפחתו
ברוחניות ובגשמיות

לתרומות, הקדשה/מסירת שמות לברכה
050 - 4161022
לקבלת העלון השבועי למייל צרו קשר במייל
netzah.meir@gmail.com

לעילוי נשמת
חנה נת יצחק ע"ה
נלב' ע" ח' אדר א תשע"ו
ר' יוסף זאב בן שלמה זלמן גוטסמן ז"ל
נלב' ע" י"ח אדר א תשנ"ה
תנצבה.

לעילוי נשמת
שלמה בן אברהם חיון ז"ל
י"ז מנחם אב

יריב בן מניח
חזרה בתשובה שלמה